

lægge, er en Gjenganger fra forrige Samling. Det vil erindres, at et lignende Lovforslag da blev forelagt i Landstinget, at det blev vedtaget der, og at det blev undergivet en første Behandling i Folkethinget, hvor der derefter blev nedsat et Udvalg, uden at der er fremkommet nogen Betænkning fra dette. Forslaget bliver nu forelagt i samme Skikkelse, i hvilken det fremkom ifjor, og jeg skal kun udtale, hvad der dog i Grunden er overflødig at sige, at ogsaa jeg nærer den Anskuelse, at den Besparelse, der vil kunne opnaas for Statskassen ved at nedlægge denne Amtstue, paa ingen Maade vil svare til det Besvær, man vil foranledige dem, der skulle benytte Amtstuen.

Følge Lov af 6te November f. A. blev Revisionen af Amtsforsvalternes Kontorholdsagdgjørelse udsat indtil 1ste Oktober 1876, og jeg forelægger derfor herved et Udkast til en ny Lov om Amtsforsvalternes Kontorhold. Det er ikke faalet at opgjøre, hvad der egentlig tilkommer Amtsforsvalterne i Kontorholdsvederlag, som det er for en hel Del andre Kontorhaende Embedsmænds Vedkommende, idet Amtsforsvalterne ved Siden af deres egne Embedsfunktioner tillige have endel Oppebørslser, med hvilke der følger særlige Indtægter, der ere beregnede paa, at de Kontorholdsudgifter, som disse Oppebørslser maatte foranledige, skulle afholdes af de Sporler eller Procenter, som Amtsforsvalterne oppebære. Medens man ellers hyppig ved Revisionen af Kontorholdslovene kan indskrænke sig til at undersøge, hvor meget der i Virkeligheden har været forbrugt til de Vedkommendes Kontorhold i de foregaaende Aar, og tillige selvstændigt til at undersøge, om dette er mere — om det er mindre, behøver man neppe at undersøge — end der billigtvis burde være brugt, maa der ved Revisionen af Amtsforsvalternes Kontorholdsagdgjørelse desuden tages Hensyn til disse af mig nævnte særlige Oppebørslser med dertil knyttede særegne Indtægter. Jeg har i det foreliggende Lovforslag forsøgt paa at faae bragt noget System ind i denne dobbelte Beregning, og det skulde glæde mig, om det ærede Thing vilde godkjende de Regler, jeg har foreslaaet bragte i Anvendelse. Det finansielle Resultat af Revisionen, dersom Forslaget bliver til Lov, vil være en Merudgift for 24 Amtsforsvaltere af lidt over 3000 Kr., sammenholdt med den nuværende Udgift af 66,000 Kroner, altsaa ca. 5 pSt. mere, et Tillæg, med Hensyn til hvilket jeg ikke kan skjønne rettere, end at det ikke er usorholdsmæssigt stort, naar man ser hen til, hoormeget baade Arbeidet og andre Ting, der bruges paa et Kontor, ere blevne fordyrede i Løbet af 5 Aar. — Der er en enkelt særlig Bestemmelse i dette Lovforslag, hvorpaa jeg allerede nu ønsker at henlede Opmærksomheden. Som det ærede Thing bekendt, bortfalder Statskassens Afdrag paa Gjæld til Nationalbanken med indeværende Aar. Dermed bort-

falder tillige Amtsforsvalternes Opkrævning af de $\frac{2}{6}$ Bankrente for Nationalbanken og det Vederlag, Amtsforsvalterne hidtil have haft for denne Oppebørsel. Selvstændigt have Amtsforsvalterne ikke nogenjomhelst Ret til at forlange et Vederlag for, at denne Indtægt bortfalder, og naar det altsaa i det foreliggende Lovforslag er foreslaaet at yde et saadant Vederlag til de nuværende Amtsforsvaltere, et Vederlag, hvis Maximum vil naae til Halvdelen af det, de hidtil have oppebaaret, er det en ren og klar Sag, at der her ikke er Tale om noget Krav, som kan gjøres gjældende; der er kun Tale om en velvillig Hensyntagen til, at ikke gamle Embedsmænd paa Grund af en tilfældig Bortfalden af en Del af deres Forretninger komme til ganske at undvære det Vederlag, de hidtil have oppebaaret derfor.

Jeg skal dernæst tillade mig at forelægge for det ærede Thing et Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 2den Juli 1870 om Lønninger ved Goldvæsenet. De meget betydelig tiltagende Forretninger i Goldstederne og særlig her ved Hovedtoldstedet i Kjøbenhavn, hvilke jo have faaet et for Statskassen glædeligt Udtryk i de meget betydelig stigende Indtægter, have gjort det i den Grad vanskeligt at overkomme Forretningerne med det Personale, som staar til Raadighed, at jeg næsten tør kalde det umuligt. Det har kun kunnet lade sig gjøre dels ved i høi Grad at anstrenge Personalet — en Anstrengelse som det i Dvrigt faar Tillægsbetaling for — og ved i større Maal, end det er ønskeligt for Tjenesten, at benytte midlertidige Folk, at bruge Folk midlertidig i Pladsen, hvor de ikke høre hjemme, en Grad højere end, hvor de høre hjemme osv.

Det er dette Misforhold imellem Arbeidsmengden og Arbeidertallet, som jeg foreslaar afhjulpet ved et Tillæg til Loven af 2den Juli 1870. Forslaget gaar ud paa, at Goldassistenternes Antal bliver forøget med 25, at Goldkontrolørernes Antal forøges med 2, og at Goldinspektøren Nr. 3 her i Kjøbenhavn, som blev slettet ved Loven af 2den Juli 1870, igjen bliver bragt tilbage, hvorimod man da selvstændigt maa give Afkald paa de 3 Honorarer, hvert paa 800 Kr., som det den Gang var Meningens skulde tjene til at vederlægge det underordnede Personale, som skulde forrette denne manglende Goldinspektørs Arbejde. Denne tredie Goldinspektør er dog først forsvunden for kortere Tid siden, idet Embedet først blev vakant i forrige Aar ved Goldinspektørens Forfremmelse til Dvortgoldinspektør; men man har i Goldvæsenet allerede i den korte Tid, der er forløben, følt, hvor uundgaelig nødvendig det var for Forretningernes Førelse at bevare denne tredie Goldinspektør. Foruden paa denne Udvidelse af Personalet gaar Lovforslaget kun ud paa at indordne dette Personale med Hensyn til Lønninger, Bestillings- og Lønningsstillæg osv. under de almindelige Regler for Lønningen af Goldpersonalet.